

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/157/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612210773
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5612210773.3

Rozhodnutie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu JUDr. Jána Burika, JUDr. Ladislava Mejstříka, v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Gr?sslingova 4, IČO: 36 864 421 proti odporcovi Slovenská republika, Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 6C/120/2012-77 zo dňa 28. novembra 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa na prerušenie konania zamietol, zároveň zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľ domáhal určenia povinnosti vo vzťahu k odporcovi uhradiť mu náhradu škody vo výške 125,- Eur, náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 935,- Eur a nahradiť trovy konania.

Pokiaľ sa týkalo podaného opätovného návrhu na prerušenie konania, uviedol, že tento zamietol z rovnakých dôvodov uznesením zo dňa 23. 5. 2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 19. 8. 2013 č.k. 11Co/130/2013-60. Na základe vyššie uvedeného v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. prejednal vec v neprítomnosti účastníkov, prihliadol na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy. Z exekučného spisu sp. zn. 8Er/820/2009 zistil, že súdny exekútor pod sp. zn. EX 9014/09 dňa 15. 10. 2009 doručil žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Prípisom zo dňa 3. 11. 2012 súd vyzval súdneho exekútora na predloženie zmluvy o úvere č. 5371561 zo dňa 6. 10. 2008, uzatvorenej medzi oprávneným a povinným. Súdny exekútor výzvu preposlal oprávnenému a dňa 15. 12. 2009 okresný súd udelil súdnemu exekútorovi JUDr. Rudolfovi Krutému poverenie na vykonanie exekúcie, pričom fotokópiu zmluvy o úvere si súd vyhotovil z CD nosiča vedeného pod Spr 856/2010. Uznesením zo dňa 28. 10. 2010 súd exekúciu zastavil v časti vymáhania úroku z omeškania zo sumy 272,20 Eur od 24. 3. 2009 do 23. 7. 2009 a 82,25 % ročného úroku z omeškania zo sumy 255,20 Eur od 24. 7. 2009. V nadväznosti na uvedené zistenia konštatoval, že návrh navrhovateľa je nedôvodný. V prvom rade žiadnym spôsobom nepreukázal naplnenie znakov zodpovednostného vzťahu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom exekučného súdu. Tvrdenie navrhovateľa o tom, že okresný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po 539 dňoch od doručenia žiadosti, sa ukázalo ako nepravdivé. Pokiaľ i okresný súd nevydal poverenie v zákonom stanovenej lehote, uviedol, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty nemožno automaticky hodnotiť ako porušenie práva účastníka konania na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Rozhodnutie po zákonnej lehote nemožno vnímať oddelene od ostatných okolností, ktoré objektívne majú vplyv na jej plynutie a významnou mierou sa podieľajú na jej predĺžení. V exekučnej veci bola súdu predložená zmluva o úvere po uplynutí zákonnej

lehoty na rozhodnutie, a teda k predĺženiu zákonom stanovenej lehoty na rozhodnutie došlo aj pričinením navrhovateľa. Za nie bez významu považoval, že navrhovateľ podával návrhy na vykonanie exekúcie spolu so súdnym exekútorom hromadne, a teda musel si byť vedomý, že objektívne môže nastať situácia, keď súd nebude môcť rozhodnúť o všetkých jeho návrhoch v zákonnej lehote. Poukázal tiež na to, že exekúcia, v nadväznosti na ktorú si navrhovateľ uplatnil svoj nárok, bola nedôvodná od začiatku. K jej zastaveniu došlo výlučne zavinením navrhovateľa. Z bezprávia, ktoré navodil pri tvorbe exekučného titulu nemôže vzniknúť žiadne jeho právo a konanie podľa ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z. nemôže slúžiť ako určitá satisfakcia za to, že nebol v súdnom konaní svojou vinou úspešný.

O trovách konania okresný súd rozhodol s prihliadnutím na skutočnosť, že pokiaľ i odporca bol v konaní úspešný, náhradu trov konania nevyčísľil ku dňu vyhlásenia rozsudku a zo spisu žiadne trovy súd nezistil.

Proti rozsudku okresného súdu, v zákonnej lehote, doručil odvolanie navrhovateľ. V podanom odvolaní vytýkal, že došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (ust. § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.). V konaní došlo k vadám uvedeným v

§ 221 ods. 1 O.s.p. - rozhodoval vylúčený sudca (ust. § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. g/ O.s.p.). V konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. - súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (ust. § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. a/ O.s.p.). Súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (ust. § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p.); rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.). Poukazoval, že nemal možnosť oboznámiť sa so všetkými predloženými dôkazmi alebo stanoviskami, vyjadriť sa k nim s cieľom ovplyvniť súdne rozhodnutie. Ako strana konania nebol pred vynesením rozsudku oboznámený s písomným vyjadrením odporcu k žalobe. Toto mu bolo doručené už so samotným rozsudkom vo veci samej. Nebol pred vynesením rozsudku oboznámený so súdom vykonanými listinnými dôkazmi uloženými v exekučnom spise a k vykonanému dokazovaniu nemal možnosť vyjadriť sa. Nebol oboznámený s obsahom dôkazov a tvrdení, nemal možnosť sa k týmto dôkazom a tvrdeniam vyjadriť a sám nemal možnosť navrhnuť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Tvrdil, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, pokiaľ tak súd urobil, porušil právo navrhovateľa na kontradiktórny súdny proces. Upozornil, že súd vykonal dokazovanie, ktorého obsah a rozsah si bez uvedenia akéhokoľvek dôvodu určil sám. Dodal, že súd vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný, nie je zrejmé, či išlo o listiny založené v exekučnom spise. Ďalej poukazoval, že v zmysle ust. § 15 O.s.p. ak sa sudca dozvie o skutočnostiach, pre ktoré je vylúčený, oznámi to neodkladne predsedovi súdu. V konaní môže zatiaľ urobiť len také úkony, ktoré nepripúšťajú odklad. Osobitne zdôraznil, že nedostatok nestrannosti sudcu je súčasťou pojmu „zákonný sudca“. Nebolo a nie je prípustné, aby konanie pokračovalo na ústnom pojednávaní, v ktorom vykonával úkony a rozhodoval vylúčený sudca. Ďalej uviedol, že súd sa dopustil viacerých omylov, keď konštatoval, že navrhovateľom namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané, avšak v odôvodnení prezentované časové úseky tomu nenasvedčujú. Zastal názor, že ním tvrdený nesprávny úradný postup bol v konaní jednoznačne preukázaný. Súd bol bezdôvodne nečinný, spôsobil tak zbytočné prieťahy v konaní, nerozhodol o návrhu navrhovateľa v zákonnej lehote, v nadväznosti na čo žiadal rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 O.s.p. rozsudok okresného súdu ako správny, podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Stotožnil sa s postupom okresného súdu, pokiaľ návrh navrhovateľa na prerušenie konania zamietol, nakoľko v danom prípade tým, že o návrhu navrhovateľa na prerušenie konania bolo predchádzajúcim uznesením okresného súdu v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/130/2013 zo dňa 19. augusta 2013 rozhodnuté, nemal súd dôvod meniť svoj postoj k opätovnému návrhu navrhovateľa, ktorý sa zakladal na rovnakých skutkových a právnych okolnostiach.

Pokiaľ sa týkalo samotného pojednania veci v neprítomnosti navrhovateľa, ktorý neúčast' na pojednávaní odôvodnil tým, že bolo porušené jeho právo na nestranného sudcu a nestranný súd, je potrebné uviesť, že táto otázka bola v konaní vyriešená uznesením Krajského súdu v Žiline ako súdu nadriadeného sp. zn. 9NcC/96/2012 zo dňa 7. januára 2013, ktorý vylúčil z pojednania v predmetnej veci

iba sudkyňu Okresného súdu Liptovský Mikuláš JUDr. Janu Haluškovú, ktorá bola zákonnou sudkyňou v exekučnej veci vedenej pod sp. zn. 8Er/820/2009, z prejednávania ktorej si navrhovateľ uplatňuje nároky v predmetnom konaní. Ostatných sudcov, a teda ani JUDr. Ivetu Žiškovú, z prejednávania a rozhodnutia v predmetnej veci nevylúčil. Navyiac, navrhovateľ sám v konaní uviedol, že námietku zaujatosti nevzniesol.

V nadväznosti na uvedené odvolací súd považoval za správny postup okresného súdu, pokiaľ nevyhovel návrhu navrhovateľa na odročenie pojednávania a opätovné prerušenie konania a vec prejednal v jeho neprítomnosti. Navyiac, ako dôkaz použil exekučný spis sp. zn. 8Er/820/2009, pričom oboznámenie predmetného spisu bolo navrhnuté samotným navrhovateľom.

K námietke navrhovateľa o tom, že mu postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom, je potrebné uviesť, že navrhovateľ sám sa svojím postojom zbavil tejto možnosti, keď nepreukázal vážny dôvod na odročenie pojednávania a o jeho návrhu na prerušenie konania bolo už skôr rozhodnuté uznesením okresného súdu v súvislosti s uznesením Krajského súdu v Žiline. Týmito uzneseniami súd nevyhovel žiadosti navrhovateľa na prerušenie konania, a teda nemal dôvod spoliehať sa na to, že o jeho ďalšom návrhu na prerušenie konania založenému na tých istých právnych a skutkových dôvodoch súd rozhodne inak. Prekážku odvolací súd nevzhladol ani v postupe okresného súdu, ktorý návrh na prerušenie konania zamietol a v ten istý deň rozhodol i vo veci samej, nakoľko proti obom rozhodnutiam okresného súdu je prípustné odvolanie, a teda pokiaľ by prípadne i odvolací súd dospel k inému názoru vo veci prerušenia konania, nič mu nebráni zároveň zrušiť i rozhodnutie vo veci samej, pokiaľ zmení, prípadne zruší uznesenie, ktorým okresný súd návrh navrhovateľa na prerušenie konania zamietol. V preskúmvanej veci však krajský súd dôvod na takýto postup nevzhladol.

Pokiaľ sa týkalo rozhodnutia vo veci samej, v tomto smere odvolací súd považoval za potrebné uviesť, že okresný súd vykonal dostatočné dokazovanie, dospel k správnym skutkovým zisteniam a vyvodil správny právny záver. Jednoznačne tvrdenie navrhovateľa o tom, že žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie exekučný súd vyhovel až po 539 dňoch od doručenia žiadosti, sa ukázalo ako nepravdivé. Je síce pravdou, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená exekučnému súdu 15. 10. 2009 a tento poverenie súdnemu exekútorovi vydal 15. 12. 2009, na druhej strane však z obsahu spisu bolo jednoznačne preukázané, že exekučný súd vyzval súdneho exekútora na doloženie ďalších podkladov pre rozhodnutie a tiež je potrebné zohľadniť, že súdny exekútor podával žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie hromadne, a teda už samotná táto okolnosť spôsobila, že exekučný súd nebol schopný vzhľadom na materiálne a personálne vybavenie rozhodovať o všetkých jeho návrhoch v zákonnej lehote.

Nedodržanie zákonom stanovenej lehoty nemožno automaticky považovať za porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a následne i nesprávny úradný postup. Vždy je potrebné skúmať dôvody, pre ktoré k nedodržaniu lehoty došlo a od toho odvíjať i zodpovednosť konajúceho subjektu. V poukazovanej exekučnej veci exekučný súd nedodrжал zákonom stanovenú lehotu. Neurobil tak však svojvoľne tým, že by vo veci vôbec nekonal, naopak v súlade s ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku a § 45 zákona o rozhodcovskom konaní zabezpečoval si podklady na ďalší procesný postup.

V nadväznosti na uvedené, v ostatnom sa stotožniac s odôvodnením rozhodnutia zo strany okresného súdu, krajský súd jeho rozhodnutie ako správne podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko z obsahu spisu nezistil, že by mu účelne vynaložené výdavky vznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e odvolanie prípustné.